

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6265

гр. София, 10.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 10.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **1940** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248, ал.3 от ГПК.

По делото е постановено решение, с което частично е уважен предявеният иск срещу Българска народна банка.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от БНБ, както и молба за допълване на решението в частта на разноските, с което не е уважена претенцията на ответника за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, предмет на разглеждане в това определение. Претендира се за изменение на решението чрез присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част от претенцията.

Препис от молбата за изменение е връчен на другата страна, която е оспорила основателността на искането за изменение в становище.

Съдът намира искането за допустимо, но неоснователно.

Действително, чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ (нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) предвижда, че съдът осъжда ищеца да заплати на ответника възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с отхвърлената част от иска, а в полза на юридическите лица се присъжда възнаграждение, ако те са били защитавани от юрисконсулт, чийто размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Тази норма, няма обратно действие и изрично с Преходните и заключителни разпоредби на ЗОДОВ (ОБН. - ДВ, БР. 94 ОТ 2019 г.) с § 6. (1) е предвидено, че този закон се прилага за предявените иски молби, подадени след влизането му в сила, а неприключилите до влизането в сила на този закон производства се довършват от съдилищата, пред които са висящи, включително при последвало въззивно и касационно обжалване. Производството пред АССГ е образувано на 25.02.2016 г., преди влизане в сила на посоченото изменение на нормата на чл. 10 ЗОДОВ с приемане на нова ал.4 и не следва да се приложи в случая. Не е налице основание за изменение на решението в частта за разноските

именно поради липса на основание за присъждане на разноси в полза на ответника по иска. На основание § 6 от ПЗР към ЗИДЗОДОВ на ответника не се дължат разноси, съобразно отхвърлената част от иска.

Що се отнася до позоваването от ответника на мотивите на Определение № 2 от 20.04.2021 г., постановено от ОССГ от ГК от ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС по Тълкувателно дело № 1/19 година, с което се отклони искането за приемане на съвместно тълкувателно постановление, се прие, че предвиденото положение в новата ал. 4 на чл. 10 от ЗОДОВ /ДВ бр. 94 от 2019 г./ следва да е приложимо и за заварените от изменението на закона дела, каквото е и настоящото, но съгласно нормата на чл. 130, ал.2 от ЗСВ само Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове. Посоченото определение по Тълкувателното дело не е задължително за съда, за да намери приложение нормата на чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ и в настоящата хипотеза. Такава задължителна сила не е предвидена за мотивите на определения по Тълкувателни дела.

Производството по делото е по ЗОДОВ. С постановеното решение предявеният срещу БНБ иск е частично уважен. В тази хипотеза чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ предвижда, че ако искът бъде уважен частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска, което е сторено.

От посочената разпоредба следва, че при частично уважаване на иска съразмерно с уважената част от иска на ищеца се присъжда единствено възнаграждение на ищеца за един адвокат или юрисконсулт, ако е имал такъв. Специалният закон не съдържа разпоредба, според която при частично уважаване на иска, ответникът има право на разноси съобразно отхвърлената част. Сторените от ответника разноси остават за негова сметка. Разпоредбите на ЗОДОВ са специални по отношение на процесуалните закони АПК и ГПК, съдържат специални правила относно разноските, в които няма пропуск или препращане, поради което следва да намерят приложение към случая и не се тълкуват разширително.

С оглед изложеното молбата на БНБ за изменение на решението в частта на разноските е неоснователна. Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на ответника БНБ за изменение на Решение № 1004 от 21.02.2022 г. по адм. дело № 1940/2016 г., в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: